

ANH SÁNG THE LIGHT

SỐ 744

October 1st 2023. Vol. 48. No. 10

SỐ 744 Chúa Nhứt, ngày 1 tháng 10 năm 2023

TRANG-BỊ

"Mặc lấy giáp bằng sự công-chính"

Người Linh Chúa được trang-bị "giáp nít lung" đầu tiên, vì "giáp nít lung" rất cần cho sức mạnh. Kế đến là "mặc lấy giáp bằng sự công-chính".

Sau khi tổ-phụ loài người là A-dam và È-va phạm tội, thân-thể con người "mất sự vinh-hiển" (Rô-ma 3:23), thân-thể "lõa-lõ" (naked) (Sáng-thế ký 3:7), thấy mà mặc cỡ, tủ nhục, chẳng muỗn ai thấy. "Đức Chúa Trời lấy da thú kết thành áo dài cho vợ chồng A-dam, và mặc lấy cho" (Sáng-thế ký 3:21).

Từ đó, quần áo chẳng những để "che" thân-thể "lõa-lõ", còn để giữ thân-thể an-toàn và cho thân-thể chút "vinh-hiển" - đẹp. Rồi vì "vinh-hiển" mà con người có "sắc phục" bày-tô địa-vị, thế lực minh-có. Tôn giáo cũng có "sắc phục" cho người theo đạo. Tôi chỉ biết Phật giáo có "áo lam", Cao Đài có "áo trắng". Hầu hết các nhà lãnh-dạo tôn-giáo đều có "sắc phục" bày-tô chức phận minh từ thấp lên cao.

Kinh-thánh cho biết trong thời Cứu-Uớc có "sắc phục" - "Áo lõ, áo thánh cho A-rôn thầy tế-lê cá, và bá áo cho các con trai người, đăng làm chức tế-lê" (Xuất È-díp-tô ký 31:10). Trong thời Tân-Uớc, Tin-Lành chán chính không có "màu áo", không có "sắc phục" cho giới lãnh-dạo. Chính Chúa Jésus cũng không có "sắc phục" riêng biệt. Ngài ăn mặc như mọi người.

Kinh-Thánh dạy người Cơ-đốc: "Chớ tìm kiếm sự trang-sức bề ngoài ... mặc quần áo lòe-loet; nhưng hãy tìm kiếm sự trang-sức bề trong giấu ở trong lòng, tức là sự tinh sạch chẳng hư-nát của tâm-thân dùi-dàng im-lặng, ấy là giá quý trước mặt Đức Chúa Trời" (I Phi-e-rơ 3:3-4).

Thời xa-xưa, người lính ra trận mặc áo giáp để bảo vệ thân, ngăn chặn tên bắn, giáp đâm. Áo giáp làm bằng da phía trong, lớp ngoài bằng đồng, che phủ cả trước lẫn sau. Lớp đồng được trang-trí như tấm thân trần của người mặc, có bắp thịt nổi lên ở ngực, ở phần bụng cũng có những bắp thịt nổi lên bốn múi hay sáu múi như người lực sĩ. Áo giáp bày tỏ tấm thân vững chắc với sức mạnh phi-thường.

Cơ-đốc nhân là Người Linh Chúa phái mặc "áo giáp" để bảo vệ thân, bảo-vé "người Thánh và rất yêu-dầu của Ngài" (Cô-lô-se 3:12). "Áo giáp" này là "sự công-chính". "Sự công-chính" thuộc về đặc tánh "thánh" của Đức Chúa Trời. "Áo giáp" này chỉ có một mảnh lõi là tinh "yêu-thương", nên mặc "áo giáp" là "mặc lấy lòng yêu-thương" (Cô-lô-se 3:12). Loại "yêu-thương" mà Cơ-đốc nhân "mặc" là loại "yêu-thương của Đức Chúa Trời rái khắp trong lòng chúng ta" (Rô-ma 5:5). I Cô-rinh-tô 13:4-7 đã bày-tô "sự yêu-thương của Đức Chúa Trời" như vậy:

"Tình yêu-thương hay nhin-nhục; tình yêu-thương hay nhon-tử; tình yêu-thương chẳng ganh tị, chẳng khoe mình, chẳng lên minh kiêu-ngạo, chẳng làm điều trái phép, chẳng kiểm tu lợi, chẳng nóng giận, chẳng nghi-ngờ sự dữ, chẳng vui vẻ điều không công-bình, nhưng vui trong chán-lý. Tình yêu-thương hay dung thứ mọi sự, trông-cậy mọi sự, nín chịu mọi sự".

Tôi đã luận phân đoạn Kinh-Thánh này trong cuốn sách Niềm Suy-Tư, từ trang 127 đến 133. Sách xuất bản tháng 10 năm 1999. "Tiêu-cực" của tình yêu-thương "chẳng" hoi-nhiều". Phần "tích-cực" của tình yêu-thương "hay" chẳng bao nhiêu. Tôi xin trích dẫn phần "tích-cực" của tình yêu-thương. Khởi đầu là:

1/ "Tình yêu-thương hay nhin-nhục"

"Nhin-nhục" với người chớ không "nhin-nhục" với hoàn-cảnh hay trạng-huống. "Nhin-nhục" không phải là dấu-hiệu của sự nhút-nhát hay hèn yếu, mà là dấu hiệu của

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chơn-tôi,

ÁNH SÁNG cho đường lối-tôi"

Thi Thiên 119:105

một nỗi tâm vũng-mạnh để néon con "huyết khí chi nộ", tìm phuơng giải-cứu cho mình và cho người.

2/ "Tình yêu-thương hay nhon-tử"

Ta có thể là một người tốt mà không "nhân-tử". Theo ta nói hay, nói đúng, song chưa chắc đã "nhân-tử". Theo tâm-lý học, "nhân-tử" là chất "ngọt-ngào" của "tình yêu-thương". Ta cho kẻ dối-ăn, ta là người tốt. Ta cho kẻ dối-ăn ngon, thì quả ta có lòng "nhân-tử".

3/ "Tình yêu-thương ... vui trong chán-lý"

Đức Chúa Trời là "chán-lý" (Giăng 4:23-24), Đức Chúa Jésus là "chán-lý" (Giăng 14:6). Đức Thánh Linh là "Thần Chán-lý" (Giăng 16:13).

"Vui trong chán-lý" là vui trong "ý-muốn tốt lành, dẹp lòng và trọng-vẹn của Đức Chúa Trời" (Rô-ma 12:2). Tôi là Mục-sư, người hầu-việc Chúa có bốn-phận và trách-nhiệm giải-bàu "chán-lý", vì "Ngài muốn cho mọi người được cứu-rồi và hiểu-biết chán-lý" (I Ti-mô-thê 2:4). Nhưng ngay các tín hữu lúc ban đầu cho đến ngày nay, một số khá đông chẳng "vui trong chán-lý", bịt tai chẳng nghe chán-lý mà xây-huống về chuyên-huỷn" (II Ti-mô-thê 4:4). Vì cớ đó, người hầu-việc Chúa chán-chính "phải chịu cực khổ làm việc của người giảng Tin-Lành" (II Ti-mô-thê 4:5), "hầu cho chán-lý của Tin-Lành được vững bền trong anh em" (Gala-ti 2:5).

"Vui trong chán-lý" vì tin vào lời Chúa Jésus phán: "Các ngươi sẽ biết chán-lý và chán-lý sẽ buông tha các ngươi" (Giăng 8:32), là "buông-tha" những điều không hiệp với "công-chính".

Những điều không hiệp với "công-chính" trong Cơ-đốc được Kinh-Thánh chỉ định: "Ây là gian dâm, ô-uế, luồng-tuồng, thờ hình-tượng, phú-phiếp, thù-oán, tranh-dấu, ghen-ghét, buồn-giận, căt-lây, bất bình, bê-dảng, ganh-gổ, say-sura, mê-ăn-uống cùng các sự khác giống như vậy." (Gala-ti 5:2-21). Cơ-đốc nhân không dẽ gì từ-bỏ nhưng điều này vì sự "công-chính" mình có. Nhưng rất dễ-dàng từ bỏ khi biết "chán-lý" như lời Chúa Jésus phán: "Các ngươi sẽ biết chán-lý, và chán-lý sẽ buông-tha các ngươi" (Giăng 8:32). Cơ-đốc nhân "biết chán-lý" là "bắt chiến-tự-nhiên thành" - THẮNG TU DỤC - "các việc làm của xác-thịt" (Gala-ti 5:19).

Nhưng thắng minh, khắc-phục minh, khó nhất

Tư-đúc minh, dù mọi thứ dỗ-dành

Khắc-phục minh là ... đánh trận tốt lành

Là xứng đáng mang danh ... Người Cơ-đốc.

Tường-Lưu

4/ "Tình yêu-thương hay dung-thù mọi sự"

"Không thể dung-thù được" là điệp khúc của bài ca Vị-Ký. Là khúc nhạc dạo của trưởng-ca BI-THẦM, được kết hợp bởi những âm-giai: trách-cú, oán-hận, căm-thù với những cung-bật càng ngày càng cao làm điên-dảo người hát, lẩn-người nghe.

"Dung-thù" là một chiêu hóa-giải hận-thù, một đòn đánh-gục tánh vị-ký, đồng thời cũng là chất-liệu xây-dắp sự yên-tinh của tâm-hồn, là hương-thơm của tấm lòng vi-tha, độ-lượng. Theo Trang-Tử, người sẵn-lòng dung-thù cho kẻ khác là người biết giữ-tâm-lòng-thần-nhiên, phán-doán tinh-tường trong sự việc xảy đến, để trút bỏ giận-dữ, mở lòng độ-lượng, sán-sáng bỏ qua và dung-thù. Thầy Mạnh-Tử cũng nói: Người ta ở đời, đối với người mà gặp phải kẻ dữ với mình một cách ngang-ngược, thì nên coi mình như di trong bụi-rậm, vướng phải gai, chí nên thong-thả dừng lại gõ-dần ra thôi, gai góc kia có biết gì mà đáng-giận. Xứ được như thế thì tâm-mình không phiền não mà bao-nhiều oán-hận cũng tiêu-tan. Thầy Mạnh-Tử còn dạy thêm: Trước những ngang-ngịch người làm cho mình, phải xét xem mình đã dù NHÂN, dù LÊ với người chưa. Nếu quá đã dù NHÂN, dù LÊ đối với người đến ba lần, thế mà người vẫn-nghịch với mình. Thì người dù NHÂN, dù LÊ đó được gọi là người quan-tử nói-rằng: Hạng này càn-dở, người mà đến như vậy thì có khác chi thú-vật. Đối với thú-vật, thì ta còn kẽ-làm-chi. Giận-chi cho-mệt, dung-thù cho-rồi.

Trong tình yêu-thuong Cơ-đốc, sự dung-thứ đòi thực-thi mạnh-mẽ trong đời sống Cơ-đốc nhân. Một lần Phi-e-rơ đến gần Chúa Jésus mà hỏi rằng: "Thưa Chúa, nếu anh em tôi phạm tội cùng tôi, thì sẽ tha cho họ mấy lần? có phải đến bảy lần chăng? Ngài đáp: Ta không nói các ngươi đến bảy lần đâu, nhưng đến bảy mươi lần bảy" (Ma-thi-ơ 18:22). Phi-e-rơ đặt tiêu-chuẩn tối đa bảy lần, gấp đôi ba lần thường tình là sáu, thêm một lần ân-huệ nữa là bảy. Thế mà tiêu-chuẩn Chúa đặt là "bảy mươi lần bảy", không có nghĩa là 490 lần, song là 70 lần cái số 7 trọn-ven, nghĩa là "dung-thứ" hoài. Người Cơ-đốc có "sự yêu-thuong dung-thứ mọi sự". Chúa Jésus dạy Cơ-đốc nhân cầu-nghuyện:

"Xin tha tội-lỗi cho chúng tôi, cũng như chúng tôi tha kẻ phạm tội nghịch cùng chúng tôi." (Ma-thi-ơ 6:12).

5/ "Tình yêu-thuong ... tin mọi sự"

Không phải là tin cách mù quáng, hay tin đai, ai nói gì cũng tin - "Người ngu dại tin hết mọi lời" (Châm-ngôn 14:15). Nhưng Cơ-đốc nhân không "tin hết mọi lời nói", nhưng "tin mọi sự" có thể diễn-tiển bởi "tình yêu-thuong". Vì có đó mà Chúa Jésus phán: "Ta ban cho các ngươi một điều răn mới, nghĩa là các ngươi phải yêu nhau, như ta đã yêu các ngươi thế nào, thi các ngươi cũng hãy yêu nhau thế ấy" (Giăng 13:34). Đời với Cơ-đốc nhân, ai cũng có thể "yêu" như Chúa "đã yêu" chúng ta.

6/ "Tình yêu-thuong ... trông cây mọi sự"

Bởi "tin mọi sự" mà nay sanh "trông-cây mọi sự". là hi-vọng "mọi sự" thành tựu.

7/ "Tình yêu-thuong ... nín chịu mọi sự"

Bộ bốn trong "tình yêu-thuong" thật tuyệt vời. "Tình yêu thương hay dung-thứ mọi sự (1), tin mọi sự (2), trông-cây mọi sự (3), nín chịu mọi sự (4). Xứ-sự "mọi sự" với mọi người trong "tình yêu-thuong" mà không thấy kết-quả mong đợi là dễ ngã lòng, thoái chí. Để tránh ngã lòng thoái chí chỉ còn cách duy nhứt là "nín chịu mọi sự".

"Nín chịu" không nằm trong thế thụ động, nhưng ở thế năng động với ý-chí sắt đá, với nghị-lực kiên-cứng quyết tâm "nín chịu mọi sự" để đạt đến đặc-thắng trọn-vẹn. "Nín chịu mọi sự" mới có thể "dung-thứ" "bảy mươi lần bảy" để giữ mối giao hòa. "Nín chịu" để có thể "ở từ-tế với mọi người ... nhịn hục, dùng cách mềm-mại mà sửa dạy kẻ chống trả, mong ràng ("tin ... trông-cây") Đức Chúa Trời ban cho họ sự ân-nân để nhìn biết chân-lý và họ tinh ngô gõ mình ra khỏi lưới ma-quỉ, vì đã bị bắt lấy làm theo ý nó" (II Ti-mô-thê 2:24). Phao-lô đã áp-dụng "yêu-thuong" như vậy: "Ta vì có những người được chọn (Cơ-đốc nhân) chịu hết mọi sự, hầu cho họ cũng được cứu trong Đức Chúa Jésus-Christ, với sự vinh-hiến đời-dời." (II Ti-mô-thê 2:10). Mong rằng những người hầu-việc Chúa đồng một tâm-tinh như Phao-lô biết "chịu hết mọi sự".

Chúng ta đọc I Cô-rinh-tô 13, thay "tình yêu-thuong" bằng "Chúa Jésus" thì ý nghĩa vẫn y-chang.

"Đức Chúa Jésus Christ, từ là Đáng công-chính" (I Giăng 2:1). Cơ-đốc nhân, Người Linh Chúa "mặc lấy giáp băng sự công-chính" là "mặc lấy Đức Chúa Jésus Christ" (Rô-ma 13:14), để "Chúa thế nào thì chúng ta cũng thế ấy trong thế-gian này" (Giăng 4:17).

Mục-sư Võ-Xuân-Sinh rất ham mến áo này, và luôn "mặc ngày, mặc đêm" mà còn luôn "khoe":

CHIẾC ÁO CỦA TÔI

"Trong Chúa ta sẽ rết vui mừng, linh-hồn ta sẽ hân-hoan nơi Đức Chúa Trời ta. Vì Ngài mặc cho ta áo cứu-rỗi, khoác cho ta áo choàng công-chính ..." É-sai 61:10

Xưa tôi chon áo mỗi ngày
Hàng sang, màu đẹp, thợ may đứng đầu
Đo vừa, cắt khéo, trước sau
Vèn vừa cơ-thể mặc vào "khỏi chẽ"
Mặc quần áo là tạm che
Nhưng giấu sao được nhiều bẽ ở trong
Từ noi sâu thẳm đáy lòng
Chỉ nhờ Chúa mới tẩy xong ác tà

4 Điều THƯỢNG ĐẾ Muốn Bạn Cần Biết

HỘ THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM SALVATION

2510 N. GLENBROOK DR, GARLAND, TX 75040

INFO@SALVATIONVBC.ORG

SALVATIONVBC.ORG | FB: /SALVATIONVBC

Tội-lỗi không ở ngoài da
Nhưng trong lòng trí sâu-xa tận cùng
Tôi suy-nghĩ, tôi "mánh-mung"
Đã lừa dối, lại tìm đường chối quanh
Tham-lam, ích-kỷ, nói hành
Giả hình nữa, vì cho mình "là ngon"!
Quý vị ơi! chiếc áo choàng
Đã một thời tôi đã quàng ngày đêm
Nhưng một hôm Chúa đến bên
Ngài tĩnh-thức, tôi hạ mình ăn-năn
Áo cũ dơ nhớp, đổi gian
Tôi ném, tôi bỏ, tôi quăng xa mình
Chúa ban áo mới quang-vinh
Dệt bằng phẩm chất công bình "Jésus"
Tôi hiện diện dù chỗ nào
Mặc áo Chúa giống áo bào vua ban
Không rực-rỡ, không đắc hàng
Nhưng được dệt bởi tình thương của Ngài
Ao công-chính Chúa đẹp thay!
Tạ ơn Chúa, con mặc ngày, mặc đêm
Ở hoà nguc nhiều người thêm!

TẠ ƠN CHÚA

Trước đây hai năm, bà Diệp-Thị-Chút ở Fort Collins, CO đã viết thư cho tôi như vầy:

* Cảm ơn Mục-Sư Phan-Thanh-Bình - Nhà Thiên Tri-Thúc của tôi. Trải qua 25 năm, nhờ đọc các sách của Mục-Sư mà tôi hiểu được Chúa một cách rõ-ràng và chân-lý, cũng như tôi nhận được, hiểu được một tấm lòng vàng, một tấm gương sáng sủa, biết cách làm vui lòng Chúa. Đó là kết quả mà tôi đã bỏ công, bỏ sức, bỏ thời-gian, và bỏ tiền bạc cũng không phải là uổng vây.

- Tạ ơn Chúa, tôi luôn "ham mê các sự ở trên trời" (Cô-lo-se 3:2) và được "chính Chúa ban sự khôn-ngoan" (II Ti-mô-thê 2:7), loại "khôn ngoan từ trên mà xuống" (Gia-cô 3:17). Bởi đó, bà Chút, qua các sách tôi viết, không nhận ra tôi là Nhà Văn, hay Nhà Biên Khảo, mà là Nhà Thiên Tri-Thúc.

* Trước đây 2 tháng, Bác-sĩ Trần-N-Cẩn ở Marrero, LA đã viết thư cho tôi bằng tay đầy một trang giấy trắng, ngay hàng, thẳng lối. Bác-Sĩ mới chỉ đọc 5 cuốn sách TRƯƠNG ĐỜI mà đã nhận định các sách của tôi như phần nhiều người đã nhận định. Nhưng đặc biệt là câu chót: Đặc biệt nhất là sách viết dưới con mắt tâm-linh và qua lăng kính của Kinh-Thánh.

- Tạ ơn Chúa, tôi biết dùng "con mắt tâm-linh" "bước đi theo Thánh-Linh" (Ga-la-ti 5:16) để viết "giãi-bày sự thiêng-liêng" (I Cô-rinh-tô 2:13) "qua lăng kính Kinh-Thánh" như Bác-sĩ Cẩn nhận ra.

HAI TẤM THIỆP

GIA-DÌNH MÌNH

HỘI-THÁNH - THÂN-THẾ ĐÁNG CHRIST

Nhắc nhở chúng ta phải làm 12 điều (có Kinh-Thánh dẫn-chứng).

Đây là hai tấm thiệp, tôi mới làm để treo trong nhà. Quý vị muốn có hai tấm thiệp này, xin cho tôi biết, tôi sẽ gửi đến Quý Vị. Số ĐT của tôi: 619. 743-2284

* Xin Quý Vị luôn nhớ cầu-nghuyện và yểm-trợ cho tôi, hầu tôi đủ ơn và sức Chúa để tiếp-tục làm Công Việc Chúa giao trong thời gian cuối đời trên đất. Cảm ơn!

PHƯƠNG DẠNH ĐỘC GIẢ ỦNG-HỘ ÁNH-SÁNG

- Bà Tôn-Thảo - San Diego, CA 50\$00
- Cô Phan-Thanh-Linh - Lakeside, CA 200\$00
- Ông Nguyễn-Lực & Liên - Valujo, CA 200\$00
- Ông Nguyễn-Văn-Ngọ - Honolulu, HI 300\$00
- Ông Nguyễn-Hạnh & Hà - San Diego 500\$00

CHÂN-THÀNH CẢM-ƠN QUÝ VỊ

Nhu Cầu và Sự Bất Lực của Bạn

"Vì mọi người đều phạm tội, không đáng hưởng vinh hiển của Thương Đέ." "Viên tiền công của tôi lỗi là sự chết." "Linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ chết." (Kt Rô-ma 3:23, 6:23, É-xê-chi-ên 18:4)

"Vì không ai nhờ tuân theo luật pháp mà được hòa thuận lại với Thương Đέ cá." "Nhờ ân sủng, anh chị em được cứu rỗi ... không phải do công đức." (Kt Rô-ma 3:20, É-phê-sô 2:8-9)

"Khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta." "Vì Chúa Cứu Thế đã chết cho tội lỗi một lần đầy đủ cả để đem anh chị em đến với Thương Đέ." (Kt Rô-ma 3:28; 1 Phê-rô 3:18)

Sự Ban Cho và Lời Hứa của Thương Đέ

"Hãy ăn năn và tin nhận Phúc Âm." "Hãy tin Chúa Giê-su, thì ông và cả gia đình ông sẽ được cứu." (Kt Mác 1:15; Công-vụ 16:31)

Sự sống vĩnh cửu là nhìn biết Cha, Thương Đέ chân thật duy nhất và nhận biết Chúa Cứu Thế Giê-su là Đáng Cha sai đến. (Giăng 17:3)